

משרד המשפטים הממונה על העמדת מידע לציבור

ירושלים, כ"ה שבט, תשפ"ב

27 ינואר, 2022

בתשובתך נא ציין:

תיק מס' 0376-21-2015

לכבוד,

א.נ,

הנדון: בקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998

(סימוכין: פנייתך מיום 20/06/2021)

בפנייתך שבסימוכין, ביקשת לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "חוק חופש המידע"), לקבל מגוון מסמכים הנוגעים לעילות סגירת תיקי החקירה נגד מר אביחי מנדלבליט והליכי בחירתו לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה.

לאחר בירור בקשתך, הריני להשיבך כדלקמן:

1. להלן פירוט המסמכים המצורפים לעיונך, אשר אותרו בהתאם למבוקש:

1.1. העתק פניית ממלא מקום פרקליט המדינה למבקר המדינה מיום 26/04/2020, בעניין סגירת תיק החקירה נגד מר אביחי מנדלבליט (סעיף 1 לבקשה).

1.2. העתק מכתבו של היועץ המשפטי לממשלה, מר אביחי מנדלבליט, אל נציב שירות המדינה מיום 23/04/2020, בעניין הארכת כהונת עו"ד אלדד כממלא מקום פרקליט המדינה (סעיף 2 לבקשה).

1.3. העתק החלטת היועץ המשפטי לממשלה מיום 20/05/2015, בנוגע לסגירת תיק החקירה בעניינו של מר מנדלבליט (סעיף 5 לבקשה).

1.4. העתק מכתב היועץ המשפטי לממשלה אל ראש הממשלה מיום 20/05/2015, בעניין המשך כהונת מר מנדלבליט כמזכיר הממשלה (סעיף 6 לבקשה).

1.5. העתק מסמך התייחסות מטעם מר אביחי מנדלבליט, שהוגש אל וועדת האיתור בראשות השופט בדימוס אשר גרוניס, אשר דנה בדבר מינויו לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה (סעיף 7 לבקשה).

משרד המשפטים הממונה על העמדת מידע לציבור

תיק מס' 2015-21-0376

- 1.6. העתק חוות דעתה של היועצת המשפטית של משרד המשפטים מיום 24/12/2015, שהוגשה לממשלה לקראת הדיון במינוי של מר מנדלבליט ליועץ משפטי לממשלה (סעיף 10 לבקשה).
- 1.7. העתק חוות דעת היועץ המשפטי לממשלה מיום 24/12/2015, המאשרת את חוות דעתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים (סעיף 11 לבקשה).
2. להלן פירוט המסמכים שהתבקשו, אך לא אותרו במשרד המשפטים, או שנוצרו בידי רשות ציבורית אחרת ולכן בקשתך בעניינם נדחית לפי סעיפים 8(3) ו-8(5) לחוק חופש המידע:
- 2.1. העתק 'הודעת ממלא מקום פרקליט המדינה עו"ד אלדד בתגובה למכתבו של מר מנדלבליט לנציב שירות המדינה' – לא אותר מידע כהגדרתו בחוק.
- 2.2. העתק פרוטוקול דיוני וועדת האיתור בראשות השופט בדימוס אשר גרוניס, אשר דנה בדבר מינוי מר מנדלבליט לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה – הנושא באחריות נציבות שירות המדינה. יש להמשיך בירור מולם.
- 2.3. העתק המלצת וועדת האיתור לממשלת ישראל או לשרת המשפטים מתאריך 20/12/2015, על מינוי מנדלבליט לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה - הנושא באחריות נציבות שירות המדינה. יש להמשיך בירור מולם.
- 2.4. העתק הצעת החלטה שהופצה ביום 23/12/2015 לחברי הממשלה למנות את מר מנדלבליט לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה, לרבות המסמכים אשר עמדו בפני וועדת האיתור בנוגע למר מנדלבליט - הנושא באחריות מזכירות הממשלה, יש להמשיך בירור מולם.
- 2.5. פרוטוקול ישיבות הממשלה שדנו בשאלת מינוי מר מנדלבליט ליועץ המשפטי לממשלה והמלצת וועדת האיתור לגבי מינוי - הנושא באחריות מזכירות הממשלה, יש להמשיך בירור מולם.
3. לעניין בקשתך לקבל העתק מהחלטת הממשלה מיום 03/01/2016 בנוגע לאישור מינוי מר מנדלבליט ליועץ המשפטי לממשלה – ראה המסמך בקישור [כאן](#). לפיכך, בקשתך לעניין זה נדחית לי סעיף 8(4) לחוק חופש המידע.

משרד המשפטים הממונה על העמדת מידע לציבור

תיק מס' 2015-21-0376

4. לעניין בקשתך לקבל העתק מהמלצת פרקליט המדינה שהוגשה ליועץ המשפטי לממשלה לגבי עילות סגירת תיק החקירה נגד מר אביחי מנדלבליט, מהתאריכים 17/05/2015-20/05/2015 - הריני להשיבך כי מידע זה לא יימסר לפי סעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע.

מדובר בחוות דעת פנימית שנכתבה לצורך קבלת החלטה על ידי היועץ המשפטי לממשלה. מסירת המסמך עלולה לגרום לאפקט מצנן ולפגוע בשיח החופשי והפתוח בין עובדי הרשויות הציבוריות. הפגיעה האפשרית בעבודת הרשות הציבורית גוברת במקרה זה על האינטרס הציבורי במידע, כאשר ממילא, ההחלטה הסופית שניתנה על ידי היועץ המשפטי לממשלה, פורסמה לציבור.

5. עוד בהקשר זה ובכלל, יצוין כי נושא השפעת 'פרשת הרפז' על מינויו של היועץ המשפטי לממשלה נדונה בהרחבה במסגרת בג"ץ 43/16 אומ"ץ נ' ממשלת ישראל (אר"ש 1.3.2016) אשר דחה פה-אחד את העתירה נגד מינויו של היועץ המשפטי לממשלה. בפסק הדין אף ציינו השופטים כך:

"לא מצאתי כי יש באיזו מבין הטענות שמעלה העותרת כדי לגרוע מהתאמתו הערכית-נורמטיבית של מנדלבליט לתפקיד. יוזכר, כי מדובר באדם אשר עבד בשירות הציבורי במשך שנים ארוכות, בתפקידים רבים ומגוונים, ולאורך כל שנותיו לא דבק בו כל רבב או דופי. על פני הדברים, אינני סבור כי בהתנהלותו ב"פרשת הרפז" דבק בו דופי המעיד על פגם ערכי-נורמטיבי בשונה מעניין הנגבי – שם תיק החקירה נסגר בשל היעדר סיכוי סביר להרשעה נוכח חוסר ראיות (שם), פסקה 12 לפסק דינו של המשנה לנשיא ת' אור) – במקרה שלפנינו, היועץ המשפטי לממשלה וינשטיין נמנע מלציין את סיבת הסגירה במפורש, אך למקרא החלטתו לסגירת תיק החקירה, דומה כי התיק נסגר, בין היתר, משיקולי חוסר אשמה [במאמר מוסגר, יצוין כי מנדלבליט עתר לבית משפט זה בדרישה לקיום שימוע עוד קודם להחלטת היועץ המשפטי לממשלה וינשטיין לגבי עילת הסגירה. עתירתו נדחתה בשל היותה מוקדמת – בג"ץ 15/2652 מנדלבליט נ' היועץ המשפטי לממשלה (17.05.2015)] כך, וינשטיין הסתמך על עמדתו של פרקליט המדינה, לפיה מחומר הראיות אמנם עלתה התנהגות בעייתית מצדו של מנדלבליט, אך זו הייתה מצויה ברף הנמוך ולא הצדיקה העמדה לדין פלילי (וראו פסקה 5 להחלטתו מיום 20.5.2015). וכן, וינשטיין ציין בהחלטתו כי מצא שמנדלבליט "עשה את המעשה הנכון בתוך זמן קצר ביותר" (שם, פסקה 11). שותף אני לדעה זו. סבורני, כי מנדלבליט נהג כשורה שעה שהשהה את החלטתו בדבר העברת "מסמך הרפז" לידי היועץ המשפטי לממשלה וינשטיין למשך זמן קצר, כדי לשקול את העניין במהלך

רח' צלאח א-דין 29, ת"ד 49029, ירושלים 9149001 ☎ 073-3925105 📠 02-6467654

hofesh.meida@justice.gov.il 📧

משרד המשפטים הממונה על העמדת מידע לציבור

תיק מס' 2015-21-0376

הלילה. עת אדם נתקל בסוגיה כה רגישה ובעייתית, מצופה ממנו לשקול את הדברים בכובד ראש ולקבל החלטה מושכלת, ולא "לשלוף מהמותן" החלטות פזיזות. ייתכן כי היו בנמצא החלטות נכונות יותר, אולם כאמור, אין עניינו בבחינת ההחלטה הנכונה ביותר אלא בבחינה האם נפל פגם בהחלטה שהתקבלה. על כן, בנסיבות העניין, סבורני כי החלטתו של מנדלבליט לשקול את הנושא במשך הלילה היוותה החלטה סבירה ונטולת דופי ערכי-נורמטיבי... " (פס' 66 לחוות דעתו של השופט ג'ובראן);

"למקרא החלטת היועץ המשפטי לממשלה על סגירת תיק החקירה עולה כי זו מבוססת על שני אדנים מרכזיים – האחד בתחום הראייתי, השני בנושא האשמה. בנוגע לראיות נאמר כי קשה יהיה להוכיח את ביצוע העבירה, בעיקר במה שנוגע ליסוד הנפשי; בנוגע לאשמה נאמר כי "מכלול האירוע כולו, ובעיקר העובדה שמנדלבליט עשה את המעשה הנכון כבר למחרת היום והעובדה שלא נגרם נזק קונקרטי לחקירה, מובילים למסקנה כי אין הצדקה להגיש נגדו כתב-אישום בגין האירועים המתוארים". מדברים אלו נובע כי אין מדובר במעשים המעידים על "דופי ערכי מובהק". המעשה, ככל שנעשה, ומבלי להיכנס לוויכוח העובדתי בין ד"ר מנדלבליט ובין היועץ המשפטי לממשלה דאז, הוא מעשה חד-פעמי, לא היה למנדלבליט עניין אישי בו, והוא נעשה מתוך תחושה כי זוהי ההחלטה הראויה, בהתחשב גם בלחץ האופייני, הטבעי, במצב בו שרוי היה מנדלבליט באותה יממה." (פס' 6 לחוות דעתו של השופט סולברג);

"אציין כי לטענת מנדלבליט, לגביה אין חולק, חומרי החקירה הועברו לידיו רק בחודש ספטמבר 2015 ואת תשובתו המפורטת, לטענות שהועלו כלפיו במכתבו הנ"ל של היועץ המשפטי לממשלה, העביר לממשלה ולועדת האיתור, שבחנה את התשובה ולא מצאה להנחות את היועץ המשפטי לממשלה להגיב או להעמיק בחקירה. קיימת אפוא מחלוקת עובדתית של ממש אם אכן נפלו סתירות בגרסתו של מנדלבליט ואם נבחנה גרסתו כהלכה (כך, לדוגמה, טוען מנדלבליט לתמלול לא מדויק של השיחה בינו לבין עוזר הרמטכ"ל; כי דברים שמסר האלוף דאז אייזנקוט למבקר המדינה תומכים בגרסתו-שלו; וכי אייזנקוט לא נחקר על מנת לאמת את גרסתו של מנדלבליט, למרות שמנדלבליט ביקש זאת מחוקריו). לכך יש לצרף גם נסיבות מקלות ושאלות נכבדות שלא ניתנו להם מענה (חלופ ארבע שנים מהאירוע; השאלה אם היה מקום מלכתחילה לחקירתו של מנדלבליט בנקודה שולית בהסתעפות של "פרשת הרפז"; קל וחומר אם היה מקום לחקירתו

משרד המשפטים הממונה על העמדת מידע לציבור

תיק מס' 2015-21-0376

באזהרה; מעמדו של הפצ"ר מול הרמטכ"ל; העובדה שביני לביני נסגרו תיקי
החקירה נגד אשכנזי ווינר; ואם אכן טעה מנדלבלט בכך ש"ישן לילה" על
הנושא)... " (פס' 4-5 לחוות דעתו של השופט עמית).

הנני להודיעך כי לפי סעיף 17 לחוק חופש המידע יש בידך לעתור כנגד החלטה זו לבית המשפט
לעניינים מנהליים בירושלים, בתוך 45 יום.